

Alessandro Allori - **Unos Persefony** (1570)

Autor: Kenneth Vinther

(První část **[zde](#)**)

Sexuální revoluce coby židovská obrana proti antisemitismu

Už zběžný pohled na intelektuální kořeny sexuální revoluce ukazuje patrný trend vlivných židovských radikálů, prostoupených neutuchajícím a hlubokým nepřátelstvím vůči základním institucím bělošské evropské civilizace: náboženství, zdrženlivosti a pevným tradičním rodinám. Spatřovali v nich totiž „pařeniště“ antisemitismu, tj. zdroj sociálního kapitálu nežidovských Evropanů a tím pádem i hrozbu židovskému společenství. Nejde ani zdaleka o tak nesouvisející fenomény, jak by se snad mohlo zdát. Jak upozornil **Kevin MacDonald**, tito „židovští intelektuálové i političtí aktivisté se silnou židovskou identitou chápali svou činnost jako prosazování specificky židovských zájmů“. 1] Tyto výpady proti robustní struktuře patriarchální nežidovské rodiny a konvenční sexuální morálce, spolu s nahrazením pevných křesťanských hodnot egocentrickým narcismem osmašedesátníků tak byly motivovány mj. i snahou rozklížit sociální kapitál a soudržnost americké společnosti, a tak vybudovat společnost novou, proti projevům antisemitismu pevně „odstíněnou“.

Velmi dobrým příkladem, jímž jsme se dosud nezabývali, může být Sigmund Freud, který svými útoky proti konvenčním křesťanským pozicím v otázkách sexuální morálky a chování položil pomyslné intelektuální základy teoriím **Wilhelma Reicha** či Frankfurtské školy. Podobně jako později „frankfurtští“ intelektuálové i Freud chápal své ideje jako „mechanismus k potlačení antisemitismu“ 2] Ve svých textech se pak Freud s chutí vžíval do osobnosti „Hannibala, semitského kartaginského vojevůdce... ve válce s nežidovskou kulturou... a Římem i jeho dědičkou, katolickou církví“, podle něj nenapravitelně prohnitou, utlačitelskou a antisemitskou institucí. 3]

(Pokračování textu...)